

ת"פ 10287/09-18 - נימר כחילי סעאידה נגד מדינת ישראל - הועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
 עתפ"ב 10287-09-18 סעאידה נ' ועדה
 מקומית לתכנון הגליל המזרחי
 בפני כב' השופט הבכיר שאהר אטרש
 המבקש:
 נימר כחילי סעאידה
 ע"י ב"כ עוה"ד ארחייבי ערפאת
 נגד
 המשיבה:
 מדינת ישראל - הועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

החלטה

(בקשה 1)

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן על-ידי בית המשפט השלום בבית שאן בשבתו בבית משפט השלום בטבריה (כב' השופט יריב נבון) מיום 12.7.2018 בתו"ב 63964-07-17 וזאת עד להכרעה בערעור שהוגש עליו במסגרת הערעור דנן.
2. המבקש/המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירה שעניינה ביצוע עבודות ושימוש במקרקעין טעוני היתר ללא היתר, לפי סעיף 204 (א) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**"). בית המשפט קמא גזר על המבקש 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 50,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו, ככל אגרה בסך 32,140 ₪, חתימה על התחייבות על סך 50,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה לפי פרק י' לחוק, וחייב אותו להרוס את המבנה נשוא כתב האישום עד לא יאוחר מיום 15.12.2018.
3. המבקש טוען כי הכלל בבקשות מסוג דנא הוא עיכוב ביצוע, כי הוא עומד בתנאים ובמבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך עיכוב ביצוע גזר הדין. לטענתו "**מאחר ומדובר בהחלטה המקבלת את טענות המשיבה שישודן בטעות ו/או הטעייה, ואשר לא מהוות עבירה בהתאם לפסיקה, המדובר במהלך קשה של החזרת המצב לקדמותו, באם יוצלח הערעור, מוטל בספק, וזה עניין מיוחד המצדיק את עיכוב הביצוע**" (סעיף 9 לבקשה), ואילו למשיבה לא ייגרם כל נזק באם יעוכב ביצוע גזר הדין עד ההכרעה בערעור. עוד טוען המבקש כי "**בהתחשב בסיכויי הערעור ובנסיבותיו, הרי ניתן לומר, כי בית המשפט הנכבד נפל לטעות בהחלטתו, וטעות זו גלויה וברורה, כי ללא אותה טעות היה בית המשפט פוסק אחרת מכפי שפסק, וסביר להניח, כי פסק דינו של ביהמ"ש הנכבד ייפך על פיו בערעור, ועל כן יש לאפשר את עיכוב הביצוע**" (סעיף 15 לבקשה).
4. בהודעת הערעור טוען המבקש כי טעה בית המשפט קמא משלא משלא התחשב בנסיבותיו האישיות, מצבו הסוציאלקונומי הקשה, עברו הפלילי הנקי, ניסיונו להכשיר את הבנייה על ידי הגשת בקשה להיתר חדשה ותשלום אגרה ולשיהוי של המאשימה/המשיבה. המבקש סבור כי עונש הקנס שהוטל עליו חורג לחומרא מרף

עמוד 1

הענישה בעבירות דומות.

5. בתשובתה לבקשה, טוענת המשיבה, הועדה המקומית לתכנון ובניה גליל מזרחי, כי עניינה של הבקשה הוא עיכוב ביצוע רכיב הקנס הכספי מגזר דינו של בית המשפט קמא, כי סיכויי הערעור נמוכים באשר לא נפל פגם בגזר הדין המצדיק התערבות ערכאת הערעור, וכי על-פי ההלכה הפסוקה אין מקום לעיכוב ביצוע רכיבי ענישה כספיים.

6. בתגובתו לתשובת המשיבה, חזר המבקש על האמור בבקשתו.

7. באשר לסיכויי הערעור, טענותיו של המבקש הנן כלליות ואמורפיות ואינן מצביעות על פגמים משפטיים או פגמים בהסקת המסקנות מעובדות המקרה אשר יש בהן להצדיק התערבות ערכאת הערעור. לכן, סבורני כי סיכויי הערעור להתקבל אינם גבוהים.

8. באשר למאזן הנוחות והאפשרות להשיב את המצב לקדמותו:

בענייננו, המבקש טוען בכלליות כי במידה והבקשה תידחה ייגרם לו נזק ולא יהיה ניתן להשיב את המצב לקדמותו. הוא לא תמך את טענתו בתצהיר המפרט את הנזקים העלולים להיגרם לו. המבקש לא הראה, כי במידה ויזכה בערעורו יהיה זה בלתי אפשרי לגבות בחזרה מן המשיבה את הכסף שישלם לה. משכך, דין הבקשה בנוגע לרכיב הכספי - קנס וכפל אגרה, דחייה.

באשר לבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, הבקשה מתקבלת. בית המשפט קמא חייב את המבקש/הנאשם להרוס את המבנה נשוא כתב האישום, לא יאוחר מיום 15.12.2018, אלא אם יתקבל היתר בניה כחוק עד מועד זה. הדיון בערעור נקבע ליום 7.2.2019. באיזון בין הצורך לאכוף את החוק ובין הניסיון שלא לגרום נזק בלתי הפיך אם בסופו של דבר יוכשר המבנה, בהינתן האמור בבקשה בדבר נסיונו של המבקש להשיג היתר בניה ולהכשיר את המבנה, וכיוון שלאחר ביצוע צו ההריסה לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו, באם יקבל המבקש היתר בניה, יש לאפשר למבקש למצות את כל ההליכים החוקיים העומדים לזכותו, בטרם ייהרס ביתו, שכן ביצוע צו ההריסה הוא מעשה בלתי הפיך.

9. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה בנוגע לרכיבים הכספיים ומורה על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד מתן החלטה אחרת בערעור.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ט, 21 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.